

משרד החינוך והתרבות - חסילקה לחרבות חורבנית

גָּלְדִּוּנֶת לְפִידְוָן בְּפִידְוָן שַׁת הַשְׁבָּע
עֲרוֹכִים בֵּינֵי דָ'ר נִחְסָט לִיבּוֹבִיךְ - שְׂנִית הַשְׁרִירִים וְאַחַת

חבוה (תשכ"ב)

ל' א' - י'

מדבב הדבוב.

א. בסעפם מדבר הקטרין גאטרא דפרות שונגרה.

חשיבות:

לטב"ט טויה גנווכוים ג' ס"ה

... וכאש'er היו שוחטין במקומם המקודש בחמות רבות בכל יום ומתחביבן בו בשער ורוחצינו בו הדרב והכרעים אין ספק שלא היו סביחין אותו על זה העניין היה ריחר כריח טקומות הבשר. מפנוי זה צוח בו להקשרה הקטנה ב', פעםיים ב'יו'ס לתייטיב ריחר ריחר העורב ב'רו... רוזח ג'יכ' טמפה טמפעיד יידראת האפסה. אבל אם לא היה לו ריחר טרכ', כל שכן אם היה לו שכונדי, היה טבייא בלב האדם הperf התגדלה, כי חנש תחרחח פאר לריח החטוב וথפח אליו ותחרחח סן ריחר חרע ותברוח טברוח.

אגראבנאל

... רוחיז' בHIGHILL ג', קלימס השולחן המזורי ומדבב הקטרין לרטז שטורט המורה וחצצ'ו'ה (הארון) ג', טיביג' שקר יושפצע פלייר מאת בעל החסיד וחרחומים. האחד השוכר הגוטז' החישר וחכבודו ולזאת היה רומץ השולחן... ורשבר ח'ג' הנמשך משפירת תוא החכמת וחמרע... וחמצ'ורחה היה רופצת ליזח... ורשבר ח'ג' הנמשך משפירת החדרה הוא החשאדו'ה הגפש הבא לאדם אחר הסות לאוד באוד הח'ים... ולרטז זה היה מזבב קטרין בחיכל שחיה ענייבו'ה הפליטה האשן למפללה רטז לנטס' החדרה העורלה למעלת... וחיז'ות השוכר הזה יותר יקר וועליז'ון חיה חכהן ח'גד'ול ב'יו'ס החזום חגבאר באנטס'ו' לקדש קדריס'ס טוליך' שם קטרין וטז'יה לאפז'י ח'ארו'ן וואכראובים כאוומ'ז'ו' "שובי' זפשי' לנטז'וחיב'".

הסביר את ההבדל העקרוני בין שני טמעים אלה?

ב. א. רעשה טדבוב

לאסוטו (פירוש לשמו)
חשם מדבב ח'בָּא כָּאָן מְדָאָה לְבָרְבָּמָּא מְבָבִּינָה שֶׁל סְעִירָה מְשֻׁמְעָרָה חַמְדָרִית שֶׁל סלה למשמעות אחרת.

הסביר, מה היה המשמעות "המקורית" ומה היה המשמעות "האחרית"?

ג. לשורת בינו' שתי דעתות אלה:

ספורהן ד'יה מקטרין שיטפיק בר מעת אש ליקסודות בלבד ולא לצריך להיות חלול ולסלואתו באדמה כמו שחוצ'ר למדבב המורה, לעפטות חאש חפייד על חדותה, אבל היה תאש על צפורי שחיה של דרב, ובທירות תאש טופט לא חטפיק לשוו'ו את גרט חפודבח שחיה של עז. ולא חווילר זה המזבב עם שארכ' חבליטס בפרשת תרידטה, כי לא היהich ח'רב'ת' בר' לחשכ'ן ח'אל'ית' בתרבנן, ט'מ'ר שחיה ח'ג'יז' בשאר חבליטס, גאטרא (כ'ח' ח' - ט') וועס'ר לא' טקוט' זשכנת' בתרוכם כל אשא אונ' טראת אוד'ר את אונ'יות המשכך' זאת אונ'יות כל כל'ין'. גם לא היה ענייבו'ה להדריך טראת קבוד'ה בעיה טמג'יך טעהח קדרובו'ה (כ'ט' ס'ג'). ד'ז'רעדת' שט לבגד' ישראאל זטקייש' באנטס'ו'ה. וכן ח'יע'ץ טשו'ה ר'בר'ז' אומ'ר (ר'יקרא ט' ר') "זה חרבר אשר און'ה ה' תעפ'ז זירא אל'יכט' כב'ר'ז' ח'". אבל היה עני'יך' זה המזבב לכבד' אה'אל' ה'ה' אח'רי פואר' ל'קאנ' ברא'ז'ו' באנ'ד'ת עס'ר באנטס'ו'ה חצקר' וחרער' ועמחר' פז'יר באנטס'ו'ה סדרה, על דרכ' (מהל' ז'ו' ח' י' ח'ב'ר לה' בפ'ר'ז טט' שארכ' סדחה' ובאו' לאח'ר'ת'ו'ו'.

ח'ב'א' ו'א'ק'ל'ה' בשם ח'ג'ר'א'

לא חרוצ'ר בעשות כל'י המשכך', כי חז'תיר ח'ח'יל'ה פל' המשכך' וכט'ל'ו' וחתבנד'יס' וקי'יב'ת אחרן למדבב ואחר' פל' אמר' פש'יה החטמ'יך' ואמר' בדה אונ'פ'ר'ן בתרכ'ס', ואחר' כך' חז'תיר מזבב קטרין וט'מ'ר ח'פ'וד'יס', יו'ר'ה שדו' לא היה' טפ'ב' לחסרה' שבי'צ'ה, רק אלו היו לפ'וט' ישראאל, ו'כו' אונ' באנט'ס'ו'ה ח'פ'וד'יס' לכבר' אל' פש'ו'ת'יכ'ם.

1) מה חמ'תיה' (אש' חמ'ת' פלי'ה כתה' טפ'ר'יס') טב'ינ'יהם באים לייס'ב'ת?

2) מה החבדל בינו' שתי החשיבות'ה?

א. 3) התרוכל להכרי'ע על פ' פסוק'י פרשׁת'ג'ו (א' - י') בינו' שתי התשובות איז'יל'?

ד. שאלות בראב"ע

- (1) א' ד"ה מקטר קטורת (בפירות הקדר) שם הפעל עם השם, כי משקלית שרota הפעלים מוחזקים, ואך כי הסטוכים.

ב' הסבר את דבריו בעדרת דבריו
במבדר י' ב' ד"ה למקרא:
שם הפעל, וכן "למסע". או רוא
שם, וחטעם לעת סקרה ולעת
מסע וחראשו נכוון בעייגר.

החולך הוא בפירוש פסוקדו לפि
פרושו הראשוו או השגוי
שבבמדבר י' ב'?

מה קשה לו?

xx מה קשה לו ומה תיקן בדבריו
אללה?

מה קשה לו?

xx (א) אם סכימים הוא עס דברי רשות
הມזבב מסקודש לדברים הללו בלבד
ולא לעבורה אחרת
או רצח רשותי לישב קשי אחר?
(ב) היכן מציגו ברשותי שמייב קשי
סמיין זה?

xx למה חזר לפרש בטורי זה כאן, וחל
כבר פרשו בחילה פרשנותו? (כ"ז)
כ"א) ד"ה להעלוות. נר תסידי:
סדייק עד שתחאה שלחבת עולמת
סאליה?

xx מה קשה לו ומה תיקן בדבריו?

(2) ב' ד"ה על שתי צדיו: תוספת
לבאר.

xx (3) ג' ד"ה ועשית: הבדים מצופים
זהב כבדי הארונו.

xx (4) ד' ד"ה קדש עדים לה' (בפירות
הקדר): כי מזבח הפללה הוא xx (ב)
קדש קדשים ומדבח הקسرת
קדשנותו לשם, בעבודה שהו
ונכבד ואין אחר הארונו
נכבד טבנו.

שאלות ברשות

(1) ד' ד"ה רוחיה: מעשה התבערות
האללה.

(2) ח' ד"ה רבעלות: כשידליך
להעלות לחבון.

(3) ט' ד"ה ועורלה ומכחה: ולא
עורלה ומכחה

ספר התנור

בטעם מצרת לא תעsha זו כבר כתבענו לטעלה (בפרשת חרומת ומרעתק בשאלון תרומה תש"ב) חשובה לשואל על צד הפסם על עזין בגין בית הקדש לה' והיודעת שם כלים יקרים, ואחרי זאת אין לייגע שחשברותינו בסמה שאיבדו זיין, ולחפש טעם לטענה כי זהה הא-ל לבב נסיך במדוכב הדעת כי אם סתרת, שם כן בחח'יב לחפש צוה ארותנו ליה יות גנות במדוכבת שבעה ולא שמרות, ועל החפשים עכ"פ אמר על צד הפסם... שלא יהיה בפרטים טעם אחר אלא נאמר שלאחר שגוטטו לבנות בית ולעשות כלים נצטווינו בחם על צד אחד מן הצדדים ובאו בהן אחד סן החשברות שאי אפשר למפשה בלתי אחד טום. ואולם לאחר שגוטטו בהן בא הצורך לעשוה דרכ קבע לעולם ולא גוסיף ולא צבראע כי התוספת וחדרוע במכוון בשלימות-קליקל, וכל מוצחו שלמות ותחמירות. ואולם שמעתי, כי יש לסקובלים בכל אחד מהן חפרטים טומים גפלאים גפלאים גפלאים. אומרים.

מהי דגון בטף כל' הטענו?